Zvuči poznato: Zbog povećanja duga Srbiji prijeti dužnička kriza

donosi Poslovni tjednik na 13. stranici od 30. svibnja 2007. godine.

Ukratko:
- dug Srbije iznosi 19,8 milijardi $,
- katastrofičar, kakav sam i sam, zove se prof. dr. Mlađan Kovačević,
- Srbija vanjske dugove vraća zahvaljujući prodaji poduzeća (obiteljskog srebra – moja napomena),
- ekonomisti upozoravaju: što nakon prodaje (isto pitam u hrvatskom slučaju)?,
- dužnici: građani (sic!) i gospodarstvo (sic!),
- javni dug 8,3 a privatni 11,5 milijardi $,
- MMF procjenjuje: maksimalni dug Srbije do 2010. 18,6 milijarde $ (moje pitanje: nikako da javnost sazna kolika je procjena maksimalnog duga za Hrvatsku),
- godišnja obveza temeljem inozemnog duga 3,5 milijarde $ (moje pitanje: nikako da javnost sazna kolika godišnja obveza temeljem inozemnog duga za Hrvatsku),
- sredstva od privatizacije (čitaj: rasprodaje) vlasti plasiraju u finalnu potrošnju,
- smanjena konkurentnost gospodarstva na inozemnom tržištu,
- ako se nepovoljni trendovi ne zaustave deficit vanjskotrgovačke bilance iznosit će 8,78 milijarde $ (u Hrvatskoj će biti veći),
- ako se nepovoljni trendovi ne zaustave deficit tekućih transakcija s inozemstvom iznosit će 7,3 milijarde $ (tu smo bolji zbog turizma; napomena: maksimalni deficit platne bilance bivše Jugoslavije iznosio je 1977. godine 7,7 milijardi$),
- u prošloj godini deficit tekućih transakcija iznosio je 13,29% bruto domaćeg proizvoda (planirano 5,2%).

Kao što vidite, dragi čitaoče, velike razlike nema. Srbija je nerazvijenija od Hrvatske ali vektori su u oba slučaja isti. Ipak postoji bitna razlika između Srbije i Hrvatske. Hrvatska ima bogomdano Jadransko more i, temeljem te činjenice, naplaćuje prirodnu rentu. Upravo zbog priliva od turizma stvari se sporije dramatiziraju u Hrvatskoj nego što je to slučaj u Srbiji. Pri tome ne treba zaboraviti ni značajne porezne prihode koje donosi turizam.

Ovom nije potreban dodatni komentar !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!